

בין הזמנים

עיתון מיוחד לבני הישיבות ■ כל מה שצריך לדעת ב'בין הזמנים' ■ ניסן תשע"א

ארדואן דחה את השגריר והרב נוימן הוזמן לסעודת סיום הרמדאן

בגיליון "בין הזמנים" הקודם שוחחנו עם הרב נוימן, מומחה לשעטנו ומי שנותן את ההכשר לחברת בגיר ומייעץ לארגוני הכשרות הגדולים ולמותגים שונים על הגלובוס ■ עברה חצי שנה ומה מתברר? המצב נהיה סבוך עוד יותר, הפשתן מסתנן לכל מקום ולמרות שמדובר באיסור דאורייתא, יש בני תורה שמאמצים מונח הלכתי על לא עוול בכפו ■ על ה"מיעוט שאינו מצוי" המצוי בשפע - בראיון עם הרב ישראל צבי נוימן

מסתכמת בשקלים בודדים לבגד, לא יותר. מדובר בסכומים שהם כמעט ולא מורגשים כשפועלים נכון. אני מדבר על פעילות רצינית - לא מדגמית. כשאומרים חלק מהחליפות מעולות ובחלק כדאי לבדוק, זה כשל, כי הלקוח לא ייתן דעתו לבדוק ובעצם, מסיירים ממנו את האפשרות הזאת להגן על עצמו מעבירה"חמשך בעמ' 2 <<<

הרב ישראל צבי נוימן מבקר במפעלים רבים בעולם, רק לאחרונה ביקר במפעל בסין, ממנו נטל דגימות שהרעידו את הסיפים בבתיהם של גדולי ישראל שליט"א. ואולם, ככל שהוא בודק יותר, הוא מזדעזע יותר, בעיקר מהנאיביות הבלתי מוצדקת של ציבור בני תורה. "כל אחד חושב שאין שום בעיה של שעטנו והכול בסדר, זה כ"כ לא נכון! העולם מלא עם שעטנו - מייצרים גם היום בדים מצמר עם פשתן יחד, בכמויות. יש בעולם המון שעטנו, אני אומר זאת באחריות מלאה, על פי מה שאני רואה בסין וגם באירופה, הפשתן בייצור חוגג. כל התיאוריות שמופצות בעולם הטקסטיל לפיו הפשתן יקר ולכן לא משתמשים בו כי לא משתלם, אלו שטויות ואין לזה שום אחיזה במציאות וחייבים להיזהר".

כל מפעל שמכבד את עצמו, לא כזה שמייצר סמרטוטים, ברמה נחותה, חייבים להסתובב בין כליו צמר ופשתן בשפע ואם לא מקפידים על כך - זה נכנס פנימה. "אם היצרן לא מודע לכך שזה בנשמתך זה יכנס פנימה - אין אפס!". הרב נוימן לא מאמין בכשרות ע"פ דגימות, הוא יוצא חוצץ נגד השיטה הזאת שלא מבטיחה דבר. ההשגחה וההקפדה צריכים להיות אינטרס של בעל הבית שהבגד יהיה נקי. למעשה, כשמדברים על כל ההוצאות שיש בתעשייה הזאת, בדיקת השעטנו וההקפדה על כשרות שעטנו כמו שצריך,

הלילה הזה כולנו מותגים

'בין הזמנים' עושה סדר
במותגים ומציע דרך לבדוק אם
המותג שווה את המאמץ

כתבה מורחבת בעמ' 7

מתחדשים לחג במקום הנכון

קולקציית 'אביב-פסח 2011' החדשה מחכה לך עכשיו על המדפים עם המבחר הגדול ביותר בארץ של חליפות אופנתיות וכובעים איכותיים ועם מגוון מדהים של נעליים אלגנטיות ונוחות, מכנסיים וחולצות, חגורות ועניבות ועוד

ועכשיו במבצע חלומי:

קנה חליפה או כובע וקבל

נעלי מותג

ב-250 ₪ בלבד

פרטים בעמ' 3

המקום הנכון
באופנה

ווקאליות או לא להיות

לקראת ימי העומר הבאים עלינו שוב עולה וצפה כמידי שנה, סוגיית המוסיקה הווקאלית ■ מי התחיל ומתי, מה שידרו בערוץ 7 לפני 15 שנה ומה משדרים ברדיו קול חי כיום והאם זה נחוץ ומועיל או שזה מחדד את תחושת החורבן ומעיק? ■ יוסף ארנפלד מזמזם את כל האפשרויות

אותי מוסיקה שקטה עושה אותי יותר עצוב מאשר הווקאלית".

זה מה שהיית משדר מאז ומעולם?

"תראה, כשהתחלתי לשדר בערוץ 7 לפני 15 שנה זה היה בעידן טרום ווקאלי. פשוט לא היה דבר כזה, אז שידרנו באמת מוסיקה שקטה. בהמשך ברדיו קול חי, הרדיו נהיה חרדי יותר שידר רק ווקאלי. אמרתי אז שאי אפשר לשדר תכנית פנאי עם ווקאלי ולכן במשך כמה שנים טובות לא שדרתי תכנית בספירת העומר".

כיום כבר יש מה להשמיע, מה אתה תעשה בגלי ישראל וברדיו ירושלים?

"בגלי ישראל וברדיו ירושלים אני משדר מוסיקה שקטה. אני לא רוצה להיות פוסק, אבל אם משהו רוצה לדקדק, אז מאז חורבן הבית אסור בכלל לשמוע מוסיקה. בכלל, המוסיקה הווקאלית של היום הרבה יותר שמחה ממה שחוצרה עושה. אישית, אני לא מתחבר לזה ולא רוצה לשדר את זה".

לעומת טוקר, שדרן הרדיו **יוסי איזנוטל** הפופולארי משדר דווקא מוסיקה ווקאלית ואפילו נהנה מזה. "מחלק מהדברים כן, בעיקר מהשנים האחרונות. בעת הזאת יש חומרים שהם אפילו טובים יותר מהמקור. חומרים שמגיעים מארה"ב מייצרים תזמורת שלמה בפה. ישראלים כמו ווקאליש עושים הרמוניות ומקהלות, האמריקאים, התמקדו בחיקוי כלי נגינה, אני יודע שההרכבים מחו"ל מופיעים במשך השנה כולה"

אם זה נשמע כל כך טוב, איך ירגישו את האבלות של העומר?

"אני לא מתיימר להיות פוסק הלכה, אם היו שואלים אותי יש לי תשובה מסודרת בעניין. גם לשיטת האוסרים שסוברים כי מעיקר הדין מוסיקה אסורה כל השנה, רק שהתירו במשך השנה כדי להקל עם העם, ובימים אלה לא מקלים - האיסור הוא רק בכלי נגינה, כל נגינה באשר היא אסורה, כל מה שבפה מותר. מעבר לזה, זה עניין של גישה. בימי בין המצרים גם השירים הווקאליים שקטים יותר. ימי ספירת העומר בהם יש פחות דיני אבלות ופחות צער, לא צריך להחמיר במה שנעשה בפה ואפשר לשמוע מוסיקה ווקאלית קצבית, אם ניתן לקרוא לזה כך".

זו דעתך האישית או הנחיות של הרדיו?

"דעתי האישית מבוססת בפני הרבנים. הרדיו נוהג לפי מה שפסקו לו הרבנים שעמם התייעץ ולכן כמו שאמרתי, לא משמיעים מוסיקה עם כלי נגינה, אלא רק ווקאלי. אלה הן הוראות הרדיו וכך גם אני נוהג". ■

מאז חרב בית המקדש לפני כמעט אלפיים שנה, גזרו חז"ל שלא לשמוח יתר על המידה עד שיבנה בית המקדש השלישי במהרה בימינו. איסור נגינה ושמיעת מוסיקה הוא רק אחד מהתוצאות שנלוו לכן. עם השנים, הלך ופחת כוחו של הדור מחד והטכנולוגיה התקדמה מאידך, וגזרות חז"ל החלו להתמססם. כיום, למרבה הצער, כמעט ולא ניתן ולמצוא זכר לאותן גזרות בימים כתיקונם. כמעט דווקא, כי ישנן שתי תקופות בשנה בהם מתכסה עם ישראל בדוק של עצבות ונזכר סופסוף בחסרונם של בית המקדש. מוסיקה? הס מלהזכיר.

משיבש מעיין השמחה בישראל ואיתו גם תחנות הרדיו שנקלעו למצוקה בשל חוסר היכולת למלא את לוח המשדרים בדיבורים, שיעורים ונאומים חוצבי להבות, לא נותרה ברירה אלא למצוא פתרון לבינתניים. כך נוצר הרעיון הגאוני לשדר שירים ללא ליווי מוסיקלי תזמורתי מה שמכונה מאז "מוסיקה ווקאלית", מעבר לים העדיפו לקרא לסגנון הז'אנר "אקאפלה" (דהיינו סוג של מקהלה).

החלוץ הראשון בתחום הוא יוסף קרדנור עם 'שיר למעלות' לפני למעלה מ-15 שנה. אחרי שהוציא מספר קלטות, התבקש ע"י כמה מחבריו להוציא גרסה מיוחדת נטולת מוסיקה מתזמורת. איכשהו התגלגלה ההקלטה לתחנות הרדיו, כך נולדה הקלטת "אוסף לירידי - אוסף לימי העומר ובין המצרים" שהפכה ברבות הימים אף לדיסק. ביבשת האמריקאית לקחו את העניין ביתר רצינות. שלושה חברים שהתכנסו באולפן תחת השם 'ביטחון' (שזה סוג של משחק מילים באנגלית עם קצב) שהוציאו עם השנים סדרה של אלבומים שלא הותירו את השירה לבדה, אלא הוסיפו קצב ונגינה בעזרת גרונם וקולות אנושיים באופן מופלא ביותר.

עם השנים קמו ונפלו לא מעט יוזמות בעניין, ברוכות יותר וברוכות פחות. כיום שני מסלולים מרכזיים חולשים על התחום: החסידי יותר, עם מיטב השירים והניגונים מחצרות חסידיים, והאמריקאי יותר, הנוטל את מיטב הלהיטים העכשוויים ומוסיף להם הרמוניות ווקאליות להשלמת החוסר.

הרב יוסף משה כהנא מ'לחיים' ומי שאחראי לסדרת המופת 'לחיים טיש' כמו גם לסדרה הווקאלית 'חסידישע אוצרות' הוציא עד היום לא מעט אלבומים לימי העומר. "**חסידישע אוצרות**" היא כידוע סדרה ווקאלית של ניגונים אהובים מכל חצרות החסידיות, המושרת בצורה המותרת בימי הספירה ובין המצרים. מקהלת "לחיים" מבצעת אותם באופן מיוחד ומלא חן. גם ילד הפלא אהרן הלוי ו"קעמפ שלוזה" מצטרפים למיזם ומרימים את רמת האלבומים ללא סוף.

במקביל, בארה"ב לא טמנו ידיים בצלחת. הרכבים רבים צצו

כפטריות אחר הגשם ודי אם נמנה אחדים מהם כמו קול זמרה, שבתנו"ס, קול איש, המכביטס - שזכו לפרסום רב לאחרונה עקב הקליפ המשובח שהקליטו לחנוכה וכמובן גם המפיק הבלתי נלאה אלי גרסטנר שהפיק שני אלבומים ווקאליים כשהשלישי אמור לצאת השנה עם מקהלת ה'ישיבה בויס'. אך על כולם עולה חבורת **א.ק.א. פלא** של חיים דוד אייכלר, שהספיקה להוציא ארבעה אלבומים ווקאליים, והתמקמה בראש רשימת האלבומים הווקאליים עם ביצועים חסרי תקדים והרמוניות מופלאות.

תחנות הרדיו מנגנות את השירים האלה עד לעיפיה, האם זה כורח או שהם באמת התחברו לסגנון - תלוי את מי שואלים. **מנחם טוקר**, שדרן המוסיקה האולטימטיבי בעשור וחצי האחרון למשל, סובל. "אני ממש לא אוהב ווקאלי, זה משעמם ומעצבן. הדעות בהלכה לכאן ולכאן ואני נוהג לשדר מוסיקה שקטה בימי העומר ובין המצרים. לא יודע מה אתכם,

ארדואן דחה את השגריר והרב הוזמן לארוחת הרמדאן
<<< המשך מעמוד ראשון

ויש לרב נוימן דוגמה מהיום: יש מפעל בגליל שמייצר אבקת ביצים בכשרות רגילה. מדי פעם מגיעים מספר משגיחים של העדה החרדית, בודקים את הביצים ומפקחים באופן אישי. מגיעים לשם משגיחים כפולים כדי שכל משגיח יגבה את חברו ולא ייווצר רגע אחד של חוסר הקפדה. הבד"צ נותן הכשר מהודר על סבב הבדיקות הזה, אריזה שונה, בידול והשגחה גם בדרך למפעלים. "תאר לעצמך", מתרגש הרב נוימן, "שאחת החביות לא נשמרה לגמרי - הרי הבד"צ יפסול את החבית ויעביר אותה לכשרות רגילה! אז בבגדים שמדובר באיסור דאורייתא - לא תהיה השגחה מסיבית? לא מובן איך אנחנו מתייחסים בכזאת קלילות".

בפורים האחרון, כשכולנו שמחנו, שתינו וסעדנו, הרב נוימן התרוצץ בעולם כדי לפקח על שעטנז, כשהוא חזר משם, הביא איתו בדים חדשים ומודרניים מאוד שאמורים להיות חוד החנית של האופנה בקיץ הקרוב, וכולם שעטנו לחלוטין. "אני מחזיק אצלי בד לפראק שחור, יפהפה שמורכב מ 81% צמר ו 19% פשתן שמגיע מסין... אני זועק עד לב השמים שיש בני תורה שחושבים ששעטנו זה 'מיעוט שאינו מצוי'... לוקחים מושג הלכתי ומדביקים אותו לשעטנו בלי אחריות בלי שום פרופורציה, ככה להוציא מאנשים את הזהירות משעטנו? אני מביא את המוצרים לגדולי ישראל והם המומים. הם אומרים הרי אמרו לנו שזה מיעוט שלא מצוי, כי הפשתן יקר, ואני מסביר לגדולים שברור שלא הכינו את הבד הזה רק בשבילי, מייצרים אותו, זה הולך לאנשהו, זה מיעוט שאינו מצוי? זה לא מיעוט זה מצוי מאוד!".

המפעלים מתברר, משתפים פעולה בשמחה. צריך לפתוח את העיניים ורק לגלות מול המפעל רצינות בנושא של שעטנז, והוא ירתם לסייע ולהקפיד. טורקיה למשל, מדינה מוסלמית מתייחסת בכבוד רב לדרישות ההלכתיות שמעביר הצוות של הרב נוימן בנושא השעטנז. "כשאני מגיע לפיקוח כל עובד מקפיד שסביבת העבודה שלו תהיה סטרילית, יש לכל אחד אקדח של לחץ אויר, הם כל הזמן מעיפים את הסיבים ע"מ שזה לא יחדור לעבודה. כשבעל המפעל מבין שזה בנפשך, הוא יוצא מגדרו ע"מ שלא להכשיל אותך באמונתך. לעומת זאת כשאתה נותן הכשר בשלט רחוק זה יותר גרוע משאין הכשר בכלל. הרי כשאין הכשר, היהודי שרוכש את הבגד ישלח את הבגד לבדיקה, אבל כשהכשר מקרטע, זה לא נמצא בתודעה שצריך לבדוק שוב.."

דגל ישראל מונף כשהרב מגיע לפקח

השורות הבאות עשויות לגרום לפרץ של קנאה במשרד החוץ. כשהרב נוימן מגיע למפעל כלשהו בטורקיה כדי לפקח, מניפים לכבודו את דגל ישראל ליד הדגל הטורקי, הווי אומר שמתייחסים לעניין ההשגחה וההקפדה באופן כמעט ממלכתי... "שאלתי למה הם עושים את זה, הבהירו לי שזה נועד לספק לי ביטחון, זה ימים של חג במפעל - כי העובדים יודעים שכעת תהיה הרבה עבודה ושעות נוספות וחגיגה של ממש כשהדגל מתנוסס בשערי המפעל".

הרב מספר שבאחת הפעמים שפיקח על ייצור, חזר ארצה למציאות שתוארה בתקשורת כ'קרירות ביחסים עם טורקיה', כי עובדה - שגריר ישראל לא הוזמן לארוחת סיום הרמדאן, שזה אירוע שכל מי שחשוב מוזמן אליה. השגריר לא הוזמן, אבל הרב נוימן מישראל, הוזמן גם הוזמן. הוא לא הלך, אבל הוזמן כי הטורקים מכבדים את נוכחות הפיקוח ההלכתי. "זה מה שמונע את השעטנז, כשאתה מגלה את החשיבות של הדבר הם מקבלים את זה ופועלים בהתאם". ■

ואיך זה עובד ב'מקום הנכון'?

מתברר שהרב אהרן חסקל מארגון הכשרות OK ור' שולם לבנהרץ מהמקום הנכון עושים את זה כבר זמן רב באופן המוקפד ביותר.

לפני מספר שנים פנה ר' שולם לבנהרץ לארגון הכשרות העולמי OK שהתעסק באותם ימים רק בכשרות למזון ושכנע אותו להיכנס לתחום השעטנז ולספק את הכשרות המחמירה והמהודרת ביותר. הפיקוח מתחיל ברגע שיוצרים את הבד עצמו ובוחרים את האביזרים, ממשיך בכל תהליך התפירה והייצור ועד מתי שמסיימים, ללא בדיקות מדגמיות, בלי שליש, בלי חלקים, בדיקת כמו שצריכה להיות השגחה על שעטנז. בסיום העבודה סוגרים את קו הייצור והחליפות יוצאות ארצה ארוזות, מובדלות וכשרות.

הכשרות כאמור היא של ארגון OK ובפיקוח ביה"ד לענייני שעטנז בארה"ק, המאחד את כל הרבנים החשובים מכל גוני הציבור החרדי, המשיגים נמצאים במפעלים במהלך כל זמן התפירה והייצור. לעיתים הם שוהים שם כשלושה שבועות.

77558 סיטי אדוונד'ר

11659 פלורשהיים יגו

52911 מקולום רוקפורט

54056 אלפנגלו רוקפורט

52996 ראנגל-ווי רוקפורט

77572 סיטי א. טימברלנד

12048 מינטורן פלורשהיים

12050 מאלוי פלורשהיים

13105 אלסוורט פלורשהיים

50359 ספרקס-דרייב רוקפורט

77555 ס. אדוונד'ר

פלור

13111 דיור פלורשהיים

50362 ספרינג-היל רוקפורט

87956 נורת'איסט

פל

13113 בילינגס פלורשהיים

50739 טורטון רוקפורט

28019 קול ת' אולטרה לייף

13116 בוגאן פלורשהיים

51754 קייפ-נובל רוקפורט

84532 ארטקיפרס טימברלנד

17088 ריווה פלורשהיים

51761 מוקסין סוויד רוקפורט

57181 פרונט ק. טימברלנד

11771 אלינגוד רוקפורט

52952 וויספן רוקפורט

WT18 וולד-טור-קלאסיק רוקפורט

54218 וויט רוקפורט

57182 פ.קאונטרי טימברלנד

11781 אוונדר רוקפורט

52953 וניגאן רוקפורט

18304 קורבין פלורשהיים

53162 הילאנדל רוקפורט

1101 קטרפילר

79131 מאקוטי רוקפורט

29391 מרווי רוקפורט

53887 רוקפורט

54195 וואנר רוקפורט

61020 מונטגומרי בי טימברלנד

52915 פאסלר רוקפורט

09425 קינג פין קנת' קול

09426 קינג דום קנת' קול

23294 ביג סיטי קנת' קול

51312 קלאסקה רוקפורט

27631 איסטבורן רוקפורט

53169 מאקודום רוקפורט

09149 מג'יק שואו קנת' קול

27201 טאוני רוקפורט

CAT **Timberland** **Kenneth Cole** NEW YORK **FLORSHEIM** **ROCKPORT**

**כל המותגים
כל המחירים
כל הנעליים
רק 250 ₪**

לרוכש חליפה או כובע לכבוד פסח במקום הנכון

ירושלים: רח' שמגר 4, רוממה (מול מכבי האש), טל. 02-5389179
בני ברק: רח' אהרונוביץ 10 (מרכז רימונים), טל. 03-6198822
כפר חב"ד: אזור התעשייה (מול תחנת הרכבת), טל. 03-9606704
שעות פתיחה: ימים א'-ה' 10:00-21:00, יום ו' 9:30-13:30, מוצ"ש 20:30-23:30
 המבצע כפוף לתקנון ומוגבל עד י"ד ניסן (18.4.11). אינו תקף בשוברים ובתלושים למעט המאשרים. תקף בכל דגמי החליפות לגבר ולכל הכובעים שבחנות. בחליפות נוער הנעל מדגמי הנוער בלבד. אין כפל מבצעים והנחות.

המפעל שהתחיל ב נחשב כיום לאחד הי

אתם מוכרים ל'מקום הנכון' בישראל כבר שנים רבות, למה בחרתם בהם דווקא?

פרנצ'סקו נזכר: "הכל התחיל בזה שביקרתי בישראל, אהבתי את המקום ובאמת מאוד רציתי למכור לישראלים. רק שיש בעיה איתם, הם לובשים קז'ואל בדרך כלל ואין להם צורך בחליפות. הישראלים תמיד עוטים על עצמם ג'ינס וטי שירטס. התאכזבתי, הבנתי שלא אצליח למכור שם. אבל אז, בעידודו של חברי היהודי-איטלקי מר דניאל יאני, פגשתי, אדם מקסים - אדון שלום לבנהרץ, שערך לי היכרות עם החרדים. גיליתי שהם תמיד לובשים חליפות גם בשבתות וחגים וגם ביום-יום, ו'הם תמיד לבושים בכבוד'. לאט לאט למדתי את אורחות חייהם והיום אני גאה לספק לציבור הזה את מיטב התוצרת שלנו".

אני מתרשם שאתה מבין ויודע מה זה 'שעטנז' ומושגים נוספים מהמסורת והתורה היהודית, איפה לומדים על יהדות, באיטליה?

מחיך "לא לומדים את זה באוניברסיטה, החיים מלמדים אותך. שלום ידידי, הסביר לי על כל מה שצריך לדעת, למדתי את החוקים והמנהגים, מה זה שעטנז, היכן הוא מסתתר ומה התחליף הכשר שלו וגם על הידורים נוספים וכעת אני יודע הכול בזכותו ובעזרת הספרות היהודית המתורגמת לאנגלית ולאיטלקית שאני מרבה לקרוא. השוק הזה רחב, אני נהנה לעבוד עם הציבור החרדי, הם אנשים טובים. במישור העסקי, הם מעריכים איכות טובה כמו זאת שאנו מציעים".

איך הם מעריכים? תלמידי הישיבות מחפשים משהו מסוים, או לובשים את "מה שיש"?

"בגלל שהם לובשים את החליפות כל כך הרבה, הם מבינים בדיוק! איך לקנות את החליפות שלהם. מה גם שהם לובשים אותן גם בחודשי הקיץ ביולי ואפילו באוגוסט כשחם מאוד".

פרנצ'סקו, המפעל שלכם כבר קיים שלש מאות וחמישים שנה מדור- לדור. מה סוד ההצלחה?

"הביזנס המשפחתי כבר החל לפני 350 שנה, בהתחלה מכרנו 'שמאטעס' ('ככה אומרים, שמאטעס, נכון?'), עם השנים והתפתחות התחום, גם הטכנולוגיה עזרה קצת אבל בעיקר התמקצענו בעזרת אנשי המקצוע הכי טובים באיטליה. כיום מוכר המפעל שלנו דברים אחרים, איכותיים מאוד. סוד? אין סוד, פרט לזה שיש לנו איכות טובה, אנחנו מנסים לתת שירות טוב. למזלנו הגדול אנו בעלי תפוצה רחבה ומוכרים בדים בהרבה מדינות ברחבי העולם".

בא נדבר רגע צרכנות: מחירי הבדים שלכם הרבה יותר יקרים ממחירי הבדים בהם משתמשת חברת בגיר הישראלית ואחרים. למה זה כזה יקר, מה מיוחד בבדים שלכם?

"אנחנו לא יקרים, אנחנו מספקים מוצרי יוקרה שעולים בהתאם. אתה יכול לקנות לעצמך מכונית סקודה, וולוו, או מכונית אחרת, אתה לא תצפה לרכוש BMW באותה רמת מחירים. אנחנו לא מתקרים לבגיר כי זה משהו אחר לגמרי. אנחנו מדברים על ליגות אחרות וכן, לא כולם יכולים לקנות אותנו. ואולם, ביחס למוצרים שאנחנו מספקים, אנחנו לא נחשבים ליקרים. אדרבה, אנחנו מאוד תחרותיים וממילא הגונים לצרכן..".

הירידה לפרטים קטנים, בעיצוב, באריגה ובגימור, כמו גם ההקפדה על שימוש בסיבי צמר מהמשובחים ביותר בעולם הביאה את בעלי החברה, כך ע"פ השמועה, לרכוש חווה פרטית בה מגדלים כבשים בצד השני של כדור הארץ - באוסטרליה.

גונבה לאוזני שמועה שחלק מהפעילות העסקית שלכם כוללת חוות כבשים ייחודית באוסטרליה. זה נכון? מה זה נותן לכם?

"זה נכון בהחלט. זה מאפשר לנו להבין את השוק מקרוב, לחוש אותו, לדעת איך זה עובד וממילא להיות הכי טובים בתחום ולשלוט בו. אבל גם להיות במצב של מסוגלות להיות תמיד חלק משוק הצמר ללא תנאים ומגבלות חיצוניות, אנחנו אפילו מוכרים צמר לאנשים אחרים, אנחנו חזקים בשוק הצמר".

יש לכם בדים בהרכבים שונים, כמו צמר, צמר ומוהיר, צמר ומשי, צמר וקשמיר. בתור מומחה בתחום - מה הבד הכי מוצלח והכי מתאים לשוק ולאקלים הישראלי?

פרנצ'סקו ברבריס אוהב את בני הישיבות, מתברר. "אני נהנה לעבוד עם הציבור החרדי, הם אנשים טובים. במישור העסקי, הם מעריכים איכות טובה כמו שיש לנו להציע. בגלל שהם לובשים את החליפות כל כך הרבה, הם מבינים בדיוק איך לקנות את החליפות שלהם. לובשים אותן גם בחודשי הקיץ ביולי ואפילו באוגוסט כשחם מאוד" ■ שיחה בחליפה באחד המפעלים העסוקים והיוקרתיים ביותר באיטליה

כבר מאות שנים שהאיטלקים מחשיבים עצמם לבכירים באצולת האופנה, הם לא ממש טועים. מילאנו, למשל, היא העיר השנייה בגודלה באיטליה לאחר רומא, והעיר הראשית בצפון איטליה. העיר הזאת מהווה מרכז אופנה חשוב באיטליה ובאירופה כולה. במחוז ביאלה שנמצא אף הוא בצפון המדינה נמצאים מפעלי הבדים של חברת האופנה היוקרתית "ויטאלי-ברבריס-קאנוניקו". המפעל קיים כשלוש מאות שנה, נשמר באדיקות ובמקצועיות ע"י בני המשפחה דור אחר דור. הטכנולוגיה אולי השתפרה פלאים, אבל ההקפדה על ה"דברים הקטנים", מעמידה את המפעל בצמרת מותגי האופנה האיטלקית המפורסמת, בשורה הראשונה של בגדי הגברים המחויטים המעוצבים ביותר בעולם.

השיחה עם פרנצ'סקו ברבריס מתקיימת באנגלית רהוטה במבטא איטלקי כבד ומתובלת במילים יהודיות ויידישאיות, פרי היכרות רבת שנים של לקוחות יהודיים. פרנצ'סקו הוא בנו של הבעלים והמנהל, האחראי על השיווק והמכירות. על כתפיו מונחת אחריות היסטורית רבה אבל גם חליפה מהודרת, תוצרת המפעל המשפחתי.

המפעל המשפחתי מוכר בדים איכותיים ברחבי העולם וגם למותגים איטלקיים מפורסמים כמו קאנלי, קורנליאני, ארמני ועוד. מנהל המפעל לא רוצה להסגיר שמות של אילי אופנה נוספים, אבל ניכר שהמפעל האיטלקי שלו עובד עם המעצבים המפורסמים בעולם, וגם עם "שלום לבנהרץ חברי היקר, שהכיר לי את ה'חרדים' (בעברית..). עם השנים למדתי שזאת חלק מהמסורת החרדית ללבוש כל הזמן מחויט...". אומנם מיותר לציין, אבל בן שיחנו דווקא מציין שהציבור החרדי בישראל אך גם מחוצה לה הוא "שוק מצויץ!", הזדמנות חגיגית לברר על הקשר רב השנים עם רשת המקום הנכון.

"שמאטעס" וקרתיים באיטליה

אפשר למצוא בישראל הרבה חליפות בשלש מאות שקלים, חליפה של בגיר עולה בארץ בין שמונה מאות לאלף שקלים, ואילו חליפה שלכם עולה כאלף חמש מאות ולפעמים אלפיים שקלים ויותר. למה לשלם כ"כ הרבה? המחיר שווה את זה?

"ברור. הצרכן הישראלי זה שקונה את ה-BMW שהזכרנו קודם, קונה חליפות מהסוג הזה. הלקוח שלנו ישלם כי הוא מעריך את מה שהוא מקבל בתמורה. לא כולם חייבים לקנות במחיר כזה אני מודה, וגם לא כולם קונים בפועל, אך מי שמחפש ויכול, ראוי שיהיה לו איפה ומה". באיטליה וברחבי העולם לא תצליח למצוא חליפה שלנו בפחות מאלף חמש מאות אירו, אבל בחנויות של שלום לבנהרץ בישראל תוכל למצוא חליפה טובה שלנו גם בשלוש מאות אירו, וזאת בזכות בקשותיו והתעקשותו שנאפשר מוצר טוב ואיכותי גם לסטודנטים צעירים שאינם עובדים ולמעשה יושבים בישיבה כל היום, כל השנה. ■

כדי להתמודד עם הזיופים נבחר אחד מבני המשפחה לתפקיד הקשה מכל: בכל שבוע הוא נוסע למקום אחר בעולם, פוגש את המשווקים המורשים, מתחקה אחרי הזיופים והמזוייפים, מאתר את שודדי הזהות ויצרני החיקוי וסוללת עורכי הדין של החברה תובעת אותם בכל מדינה ומדינה.

אז בעצם, יכול להיות שאקנה חליפה עם תווית ה'ויטאלי-ברבריס' ובסוף אגלה שהיא מזויפת. מה עלי לעשות וכיצד ניתן להימנע מהפסד כזה?

"לצערי, אכן זה יכול להיות בהחלט, זה מעצבן. אנחנו ממליצים לקנות רק בחנויות מורשות ואמינות ואם זה בישראל אז רק בחנויות המקום הנכון, שהם הנציגות שלנו בישראל. את הלקוחות שנפגעו אנחנו מזמינים לשלוח אלינו את החליפה ואנחנו נטפל בה.

לסיום, בכמה נמכרת חליפה מהבדים שלכם באירופה?

בין 1500 ל-4000 יורו.

"אני חושב שבד צמר-מוהייר מתאים מאוד לאקלים בישראל וכל שילוב יכול להתאים ויש לנו הרבה דברים צמר קר, צמר-משי, צמר-מוהייר וכו'. תלוי במזג האוויר כל אחד ביום שלו, וזה תלוי במה שהולך בשוק האופנה בישראל באותו זמן, כמובן..."

"במה שהולך"? זה הפרמטר של בחור בבואו לקנות?

"ממש לא! חשוב שזה יהיה אופנתי אך במקביל שיהיה נוח ללבוש. אני לא מאמין בחליפות שהלובש אותן לא מרגיש מספיק נוח בהן, הן לא תחזקנה לאורך זמן".

אבל כשמגיעים לדבר על מכת הזיופים העולמית, החיך האיטלקי מתפוגג, ורצינות שמרנית מתגנבת לשיחה המשוחררת. לצד פעילות עצומה שנועדה לבדל את מוצרי החברה היוקרתיים מכל מתחרה (אמיתי, או בעיני עצמו) משקיעה החברה מאמצים ומשאבים רבים ע"מ לסכל זיופים בקנה מידה כזה שעלול להאפיל על ההקפדה על האיכות והשם הטוב של החברה. לשם כך, לאחרונה, החלה החברה להצמיד לחליפות היוקרה תווית חומה חדשה עם לוגו 'ויטאלי - ברבריס', מה שלא ראינו באחרות. "בטח שנשים תווית מיוחדת", הוא כמעט מתנצל, "יש לנו את המוצרים הכי שווים בשוק, זאת גאוה לשים תווית, כך יודעים הלקוחות שלנו להעריך את המוצר שהם קונים".

בעולם מופצים מוצרים מזויפים כמו המוצרים שלכם, אפילו בישראל, אתם מודעים לזה?

"כן, זה נכון לצערי. אנחנו יודעים שמזוייפים את התוויות שלנו ומצמידים אותן לחליפות באיכות ירודה וכך מצליחים למכור אותן בזול".

מזייפים דווקא את המוצרים שלך?

"אולי בגלל שמדובר במוצר יוקרתי שיש לו ביקוש גדול בארץ ובעולם, אנשים יקנו אותו (לצערי כנראה בכל מחיר)".

עשה זאת בעצמך: כיצד תזהה זיוף?

שלום לבנהרץ מספק לך טיפ: מחיר נמוך מידי, מחשיד!

הנוכלים מזייפים את התוויות בלבד ותופרים אותם על חליפות פוליאסטר או צמר ירוד מסין. לכן, לכאורה חליפה במחיר שמתחת ל-300 יורו היא כנראה זיוף.

אם החליפה עשויה מבד שאינו 100% צמר ובהרכב יש סיב סינטטי כמו פוליאסטר ואחרים, תהיה בטוח שזה לא תוצרת 'ויטאלי-ברבריס' ושהיא מזוייפת. לפני שנתיים נמכרו בארץ כאלה - בכמויות. גם ברשת המשביר לצרכן וגם בחנויות במגזר החרדי.

לכל הרכב בד מצמידה ויטאלי-ברבריס תווית שונה. צמר קל, צמר-מוהייר, צמר-משי, צמר-קשמיר ועוד. בחליפות המזוייפות התווית בדרך-כלל אחידה וללא פירוט ההרכב המדוייק.

הטיפ הטוב ביותר: קנה רק בחנות אמינה או אצל נציג רשמי. אם קנית חליפת 'ויטאלי ברבריס' במקום אחר ואתה רוצה להיות בטוח שבידיך הדבר האמיתי, תן אותה לבדיקה באחת מהמעבדות לבדיקת שעטנו. אם הם יודעים לזהות שעטנו, הם וודאי ידעו לומר לך מאיזה בד עשויה החליפה....

ותחזירנו לשלום (גם בניסן), אמן.

המודעות למשנה זהירות בעת יציאה לטיול הולכת וגדלה, ב"ה. גדולי הדור לאורך כל הדורות האחרונים כבר יצאו נגד תופעת טיולים אחראית. לאזהרות מפני הסכנות רוחניות נוספו בשנים האחרונות סיפורים עצובים על תלמידים שיצאו לטייל בשטחים פתוחים, חלקם כלל לא ערוכים לטיולים ■ אנשי זק"א שמוזעקים כמעט בכל 'בין הזמנים' לחילוץ קשים ומיותרים מבקשים להקפיד על כללי הבטיחות ומצרפים גם מסלול טיול שכתב הטיולאי ואיש התקשורת קובי פינקלר ■ טיול מהנה!

עשה ולא תעשה בדרך לטיול:

- על מוביל הטיול להצטייד במפת סימון שבילים מעודכנת בקנה מידה 1:50,000.
- אל תקצרו דרכים. לכו רק במסלולים מסומנים. זו הדרך הקצרה והבטוחה ביותר. אחרים כבר ניסו ונפגעו.
- הקפידו לקרוא ולקיים את הנחיות השילוט המוצב בשטח.
- לפני היציאה לטיול, יש להתייעץ על פרטי המסלול כמו משך זמן הליכה, התאמת גיל המטיילים לקשיים, עם גורם מוסמך. (מרכזי מבקרים ואתרי הרשות).
- יש להקפיד כי טיול ברגל יתחיל בשעות הבוקר המוקדמות ויסתיים טרם החשיכה. ההליכה בשעות החשיכה אסורה בהחלט. שהייה והליכה בשעות החשיכה מותרת רק בחניונים המיועדים לכך. נכנסתם לחשיכה - שבו במקום וחכו לאור היום. ההליכה בלילה מסכנת אתכם. לצערנו, עד כה גבה הלילה קורבנות שווא רבים.
- ההליכה והתנועה ברכב מותרת בשבילים המסומנים בלבד. הרכיבה באופניים מותרת בדרכי רכב מסומנות בלבד ועל אחריות הרוכב.
- שביל מסומן - הגדרה:
 - א. שביל המסומן ע"י ועדת שבילי ישראל המופיע בשטח ובמפה.
 - ב. שביל המסומן ע"י הרשות בשילוט וחיצוי.
- אין להתקרב לשפת מצוק. היהירה מנפילה ודרדור אבנים.
- איבדתם את דרככם - הישארו במקום והזעיקו עזרה באמצעות הטלפון הסלולרי, חייגו 100 או 1220 וחכו במקום עד שכוחות החילוץ יגיעו אליכם. הודיעו לקרוביכם על הישארותכם בשטח ומצבכם והשאירו את הטלפון הסלולארי פתוח.
- במידה ואין קליטה, שילחו אדם כשיר להזעיק עזרה ורק אם ידועה לכם הדרך.
- במידה של חיפושים ע"י מסוק, נצנצו ע"י הפנס או אמצעי תאורה אחר.
- הצלחתם לצאת - אנא התקשרו למשטרה לידע אותם או למוקד חירום המשותף, ע"מ שלא יחפשו אתכם לשווא.
- גלישה וטיפוס צוקים מותרת במקומות המאושרים בלבד ורק למי שעבר הכשרה מתאימה ומשתמש בציוד תקני בלבד. גלישה זוויתית (אומגה) אסורה בהחלט!
- אין לטפס על קירות מבנים עתיקים ואין להיכנס לחללי מבנים שאינם מורשים לכניסה.
- אין להתבסס על מקורות מים טבעיים לשתיה. על המטיילים לקחת לפחות 3 ליטר מים לאדם (בצפון) ו-5 ליטר לאדם (בדרום הארץ).
- בחורף ובעונות המעבר (סתיו, אביב) צפויה סכנת שיטפונות וסכנת החלקה מבוץ. במזג אוויר מעונן אין להיכנס לאפיקי נחלים או לחצותם. יש לעקוב מראש אחר תחזיות מזג האוויר. אחרי שיטפונות חל איסור כניסה לנחלים אלא לאחר שנבדקו ונמצאו בטוחים. בימים חמים יש להתאים המסלול לשעות הקרירות או לבטל הטיול.
- הרחצה בנחלים, בגבים ובמקווי המים מחייבת לעיתים שחייה. הקפיצה למים אסורה. הכניסה למים - באחריות המתרחץ.
- הטיולים בשטחי האש אסורים ללא קבלת אישור בכתב מצה"ל.
- יש להקפיד על לבוש מתאים, נעלי הליכה וכיסוי ראש.
- חשוב להצטייד באמצעי איתות (פנס וגפרורים) וטלפון נייד.
- יש להישמר מהכשת נחשים ועקרבים.
- למטיילים ברכב וברגל מומלץ להשאיר הודעה בכתב בכניסה לאתר או על חלון הרכב בה יפורטו המסלולים המתוכננים, מס' משתתפים ולוח זמנים משוער.
- השימוש בצומח טבעי יבש והבערת אש - אסורים בהחלט אלא בחניונים ובמקום המיועד לכך.
- במידה ונתקלתם במפגע בטיחותי, אנא העבירו המידע למען נוכל לטפל בבעיה.

מוקד הרשמה למטיילים: 03-6106054
מוקד חירום זק"א: 1220 מכל טלפון

במרכז, קניון בזלת, (הסלעים בקניון היו אכן סלעי בזלת, שהגיעו לכאן מן הסתם בעקבות תהליכים גיאולוגיים כאלה או אחרים) מפלים ובריכות טבעיות, עליהם צמחי סלעים. באפיק ובגדותיו צמחיית נחלים עשירה ומגוונת. באפיק הנחל ובעיקר בחלקו הרחב עצי שיזף מצוי, אלה, שקד. בסמוך למים ובאפיק עצמו ישנם עצי הרדוף, אשל, ערבה, ימיני צמחי מים ונחלים, חיות בר כמו צבאים בעדרים או בודדים, עופות דורסים, עופות לילה וציפורים ממינים שונים וכן דגיגים וצפרדעים באפיק. סמוך לנקודת הכניסה לשמורה אנדרטה לזכרו של בן קיבוץ גזית אלעד ליטווק שנפל בהר דב. כנסו לשם - כן, גם זו ארץ ישראל...

איך מגיעים?

נוסעים בכביש 65 עד צומת גזית. שם פונים מזרחה ימינה למגיעים מדרום בכביש 7276 עד קיבוץ גזית (8 ק"מ). נכנסים לתוך הקיבוץ ועוקבים אחרי השילוט. ביציאה הסמוכה לרפת נוסעים עוד מעט על דרך העפר עד לשדרת ברושים. מחנים ליד השלט "נחל תבור" והולכים. ■

"כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא". כך מוצא לנכון הנביא ירמיהו לציין את ההר שכיפתו העגולה ניבטת מכל עבר במרחבי עמק יזרעאל והעמקים הצפוניים. אבל, לא לפסגת ההר אנו שמים הפעם את פעמינו, כי אם דווקא לנחל הזורם למרגלותיו, העוטה ירוק כעת של תחילת האביב. המראה ירוק מכל עבריו וצמחי התורמוס הכחולים מעניקים לו הוד מיוחד. מדובר במסלול טבעתי, בהליכה ממוצעת של כשלוש שעות, מתאים לכולם ומלא חוויות מים (מי לא מחפש פינת מים בארץ הכמעט שחונה הזו?) והמון פריחה שעדיין נראית בכל פינה.

המסלול מתחיל ומסתיים בחניון הנמצא כ-700 מ' צפונית מזרחית לקיבוץ גזית, בחניון מתחיל המסלול (המסומן באדום). קודם במישור ואח"כ בירידה שתחילתה מתונה והמשכה תלול ומתפתל (כ-1.5 ק"מ), עד כניסת המסלול אל תוך ערוץ נחל תבור (מסומן כחול) בתוך הערוץ פונה המסלול אל תוך קניון הבזלת במגמת עליה מתונה ומתפתלת (כ-2 ק"מ). בקטע זה חולף המסלול ליד בריכות טבעיות ומפלונים וחוצה את הנחל הזורם מספר פעמים. לאורך כל המסלול פורחים באביב תורמוסים כחולים, עיריות, פרגים והמון חרציות הממלאות כל חלקה טובה בצלע ההר.

לקראת השליש השלישי במסלול, בערך לאחר כשעה וחצי הליכה מתחילת המסלול, ישנה עליה תלולה (של כעשר דקות) בעת העלייה נוכל להסתובב מעט ולערוך תצפית על קניון הבזלת; אט-אט נחשף לעינינו מערב הר התבור במלוא הדרו. משם, שתי אפשרויות: או ללכת עם הסימון הירוק עד המפגש עם המסלול האדום המוביל חזרה אל נקודת ההתחלה, או ללכת בשביל הכחול המתחבר אף הוא לסימון האדום. שניהם טובים באותה מידה.

לאורך המסלול העובר בשמורה, שפע של צמחיה מגוונת הכוללת גם מגוון של עצים וצמחיית נחלים וכן מגוון עשיר של בעלי חיים.

החליפה הזזה כולנו מותגים

מול מגיפת חנויות המותגים המיובאים והמגמה הישראלית המתפתחת לרדוף אחרי מותגים בינלאומיים, יש מי שחושב שכדאי לעצור ולבדוק את הכדאיות, את טיב החומרים ואת העלות האם משתלמת ■ היא כנראה לא ■ 'בין הזמנים' עושה סדר במותגים ומציע דרך לבדוק אם המותג שווה את המאמץ

תייר, אם יקפוץ לביקור בצפון-מערב בני ברק, למשל, לא יזהה את העיר מרוב חנויות מותגים. מאז הוסרה מגבלת היבוא הבלעדי מגיעים ארצה מותגי יוקרה ומותגים מפורסמים וכן צצות חנויות ומרתפי מכירות המשווקים פריטים במחירים ש"אין דברים כאלה". לכאורה, כוחות השוק והתחרות קובעים מה יהא על המכירות והסיכויים, אבל ר' שלום לבנהרץ, בעליה של רשת 'המקום הנכון' המייבא כבר שנים רבות, טוען שלעיתים מה שנחשב בחו"ל כ'מוצר טוב עד בסדר', מוגדר לפתע כמותג-על בעת הגעתו ארצה, הציבור שלא באמת מבין בזה מניח שמדובר בהזדמנות כלכלית מבריקה ומשלם הרבה על לא כלום.

כבר ראית ושמעת הכול על מותגים. מה ההבדל בין מותג למותג, יש הבדל בכלל?

"כן, חשוב לזכור שיש מוצרים שנתפסים אצל אנשים מסוימים כמיוחדים ובעיני אחרים נחשבים לכלום. זה הבדל אחד, מצד שני יש מותג שמכונה 'מותג כאילו', מותגים של שמות שאין מאחריהם לא עיצוב מעניין ולא שום דבר מעניין אחר. יש מותגים עם איכות מאוד מאוד מיוחדת, מוצרים שעולה הרבה כסף לייצר אותם, רק שרוב האנשים לא מכירים את השמות האלה..."

הערצה ללוגו שרקום בפינת החולצה, למשל?

"גם. אתן לך דוגמא: יש מותג מאוד מאוד פופולארי בארץ כמו טומי הילפיגר, ישראלים שנוסעים לארה"ב מתרוצצים בין החנויות על מנת לרכוש כמויות של חולצות וחוזרים לארץ בהרגשה שהם ניצחו

רואים שזה מותג - גם בתחום האופטיקה

"היום, כולם עושים הכול", מסביר רמי אייזנברג מחנות 'אופטיק נט', בכיכר המדינה. "גם ג'ורג'יו ארמאני, מהגדולים ביותר בתחום האופנה הבינלאומית עושה משקפיים. הוא לא מייצר אותם בסתם מפעל, אפשר להניח שהמוצר שלו לא סתם עולה יקר יותר. מותגי האופנה הרציניים לא ילכו על ליגה ב', הם ייצרו במפעל הכי גדול בעולם, יצמידו את העיצוב שלהם ויקפידו שהפריט שהם משווקים תחת החתימה שלהם יצדיק את העלויות הגדולות שלו. לעומתם כמובן, יש את אלה שמעתיקים מוצרים, האיכות פשוטה וזה גם נראה בהתאם".

אבל יש דרג נמוך עוד יותר - חברות אופנה שלא באמת מתעסקות באופטיקה, אבל חייבים משקפיים ממותגות משלהם כדי להשלים סט או מראה אופנתי. הם חוברים למפעלים קיימים, לא יורדים לרזולוציה גבוהה ומייצרים את המוצר שישלים להם את הקולקציה. מאידך, קיימים מותגי בוטיק שמייצרים את אותו מוצר בפערי מחירים כמעט שערורייתיים. משקפי שמש יוקרתיות של פראדה שעולות כ-1500 שקלים, נמכרות בחנויות בוטיק ב-50% יותר. למשל, משקפי 'מוטיגה וונטה' יוקרתיים מצופים בעור, הקופסה לבד עולה 100 דולר, אבל הייחודיות שלהם היא שלא כולם לובשים אותם...

שונה הדבר במותגים שעושים רק משקפיים, זאת ההתמחות שלהם והיא הכי טובה ומקצועית, רייבאן למשל. בעבר הצבא האמריקאי היה מזמין שם את משקפי הטייסים שהיו יקרים ויוקרתיים, אולם כיום המפעל באיטליה ולמרות שהמוצרים שלהם טובים ומעולים וברמה טובה, למרבה הפלא הם לא מאוד יקרים, אפילו די עממיים ומדובר כאמור, במוצר מעולה. נכון שבעלי החנויות לא מרוויחים עליו הרבה, אבל מאחר והם כה נדרשים, שום חנות לא תמנע מעצמה להחזיק מהם בחנות, וכאמור מדובר במוצר מעולה באיכות וברמה.

את השיטה. החולצות שלו למשל, פשוטות ועשויות כמו כל חולצה אחרת אבל אתה משלם פי 2 כסף בשביל הסמל הקטן שרקום בפינת החולצה. תעשה ניסוי, אף אחד לא יקנה את החולצה הזאת, אם אין לו את הלוגו מקדימה, כי למה הוא קונה את זה אם לא בשביל שיראו שהוא הולך עם טומי... אגב, מעל טומי יש את 'ראלף לורן' בד"כ אנשים קונים את המוצרים בשביל הסוס הרקום... יש הרבה מה לומר על התופעה הפסיכולוגית הזאת. מעל זה יש מותגים כמו 'הוגו בוס', 'דולצה וגבאנה', 'פראדה' - אלו מותגים שמחייבים בדיקה. ל'הוגו בוס' למשל, אין מפעל משלו והוא מייצר את החליפות בארבע עשרה נקודות על הגלובוס, יש לו הסכמי יצור עם מפעלים בטורקיה, סין ומקסיקו וקשה לעקוב אחר האיכות. אמנם יש לו בקרת איכות במפעלים שמייצרים עבורו, ועדיין האיכות לא אחידה ולא ברמה הגבוהה, אבל זה 'הוגו בוס' ולכן הפסקנו לייבא את החליפות שלו למקום הנכון".

לבנהרץ והמנהלים ברשת מרבים לגחך על ההשפעה העדרית של חלקים בציבור הישראלי הנוהים אחרי מותגים, גם אם הם לא באמת מותגים. "בגלל שאנחנו מושפעים ממותגים אז כל מה שבא מאמריקה הופך מיד למותג, גם אם זה לא. היבואנים מתארים את המוצרים שלהם "שם באמריקה זה מותג". הרי מהו מותג? מותג זה שם. קח למשל פריטי הלבשה תחתונה של "היינס" שאנחנו מוכרים בחנות. אנו מביאים אותם במיוחד מאמריקה כי יש לנו לקוחות, בעיקר חוצניקים, שמעדיפים ללבוש אותם כי לא התרגלו למה שנמכר בארץ וגם ישראלים אוהבים אותם. המוצרים האלו נמכרים באמריקה בעשרה דולר ואצלנו בערך באותו מחיר - ארבעים חמישים ש"ח כולל מע"מ. במקביל, יש רשת חנויות בעשרים קניונים בארץ שמוכרים את אותם מוצרים במאה ועשרים שקלים..."

ובאמת משלמים להם 120 שקלים?

"אתה שואל את המוכרים למה? והם עונים 'כי זה מותג'. אם תתעקש 'אבל למה במקום אחר אני יכול לקנות ב-40 שקלים ואצלבם ב-120, הם יגידו לך 'תשמע זה מותג, יש עלויות, צריכים להרוויח עליו'. יש מותגים שהביאו אותם ארצה והפכו אותם למין מותג-על כזה, וזה בכלל מותג פרטי של רשת קמעונאית..."

זה כמו להתחיל לייבא "מותג על" מהקונווי...

"פעם כשהייתי במנהטן נכנסתי לקונווי וקניתי חולצה, אני חוזר לשכונה הולך עם השקית ופוגשת אותי קרובת משפחה אמריקאית מבוגרת ואומרת לי 'אתה קונה בקונווי?!', שאלתי מה הבעיה? והיא המליצה ואמרה כי בשדרה החמישית, צמוד לקונווי, יש חנות של סאקס-פיתפ-אווניו. אתה לוקח משם שקית ומכניס בה את הדברים של קונווי... אתה לא יכול להסתובב עם השקית של קונווי ברחוב..."

ברור, זה ממש ביזיון. אבל מה עושה את ההבדל בין רמות האיכות במותגים?

"בחליפות ההבדל נובע משיטת ייצור אחרת לגמרי מהשיטה הרגילה והמוכרת אצל היצרנים 'רגילים'. בעוד שבמפעלי חברות כמו בג'יר, סארר ואחרות, עושים את פעולות החייטות והתפירה בשיטה של פליז לינים והדבקות ומשתמשים בחומרים זולים, חברות כמו קנאלי קורנליאני וזניה תופרים בשיטת "פול קנבס" כמו פעם ומנצלים את הטכנולוגיה החדשה כמו מכונות תפירה, מכונות גיהוץ ומכונות גזירה אבל עושים את עבודת החייטות המסורתית בשיטות של פעם. הווי אומר - אם חליפה רגילה מיוצרת מ 60 חלקים, חליפה בקורנליאני מיוצרת מ 120 עד 140 חלקים, מה שהופך את החליפה להרבה יותר נוחה ללבישה ו"תשב" הרבה יותר נכון על הגוף. לכן, אם אתה מייצר ביום 1000 חליפות במפעל רגיל אתה לא מסוגל לייצר 200 חליפות ביום במפעל בסגנון הזה, הכל יותר איטי, יותר מחושב".

לבנהרץ מספר על חליפות ממותגי אופנה איטלקיים כמו קנאלי וקורנליאני, שנמכרות בארץ ב-5000 עד 10000 שקל ועל מותג

לונדון טיילור - מותג פרטי יוקרתי

מותג 'לונדון טיילור', הוא בעצם פרויקט ייחודי שהתחיל עם החטיבה האנגלית של בג'יר. מדובר בסדרת חליפות שנקראת "מיקס אנד וור" ובה בעצם התלבשנו על השיטה והטכנולוגיה של 'מרקס אנד ספנסר' בחליפות. האנגלים ידועים מאוד במרובעות שלהם, הם דוגלים באיכות מוקפדת ומסודרת. החליפות, המכנסיים והחולצות הם מוצרים מוקפדים באיכות ובנוחות אך ללא העלויות המטורפות".

שיטת המכירה של 'מרקס אנד ספנסר' מציעה ז'קטים ומכנסיים בנפרד והלקוח בוחר לעצמו את הגזרה והמידה המתאימים לו ובעצם "תופר" לעצמו את החליפה. ואפשר לעשות גם מיקס אנד מאצ' לגוונים, למשל לקנות 2 מכנסיים עבור חליפה אחת, לבחור גזרה פשוטה או קלאסית, עם פנסים או בלי. אפשר לקנות עכשיו חליפה ובעוד שנה כשהמכנס מתבלה, תמיד ניתן יהיה לקנות מכנס אחר. "בשיטה הייחודית הזאת אנחנו מבטיחים המשכיות בגוון, לתמיד".

מותג 'לונדון טיילור' מציע גם חולצות מכופתרות איכותיות ולאחרונה גם חליפות אופנתיות ומשובחות, המיוצרות במפעל איכותי שמייצר לגורג'יו ארמני ולזניה האיטלקיות, אך נמכרות במחיר שווה לכל נפש.

שנקרא בריוני, שאף אחד בארץ כנראה לא שמע עליו למעט מיליונרים ואוליגרכים, חליפה הכי זולה שלהם מתחילה ב-\$5000 וזה יכול להגיע בקלות גם ל-20 עד 30 אלף \$ לחליפה. "כשהייתי אצל ספק בדים באיטליה שאלתי מה ההבדל בין בריוני לקנאלי אז הוא אמר לי בריוני זה פול קנבס! אמרתי לו אבל גם קנאלי זה פול קנבס?! והוא הסביר לי "שלום אתה לא מבין, בקנאלי היית? תכנס לבריוני, באולם הייצור יושבים 300 חייטים מבוגרים שתופרים חליפות בידיים ממש כמו פעם, עם טכנולוגיות יצור של היום אבל הכל בעבודה דינית, אין מכונה אחת. מה שאומר הרבה יותר השקעה בחליפה, תחשוב: בן אדם רוצה לתפור חליפה לוקח לו חודש ימים לתפור אותה, במפעל "רגיל" אתה עושה את זה בפחות מיום. הם גם משתמשים בחומרים יותר יקרים. למשל, הכריות בכתפיים של החליפה - אם מפעל פשוט קונה זוג כריות ב-70-50 סנט. מותגי יוקרה אלו קונים כריות איכותיות ב-10 יורו ויותר..."

למה מה יש בכריות האלו?

"הן יותר משובחות, לא ספוג. אתה מבין שיש הבדל לישון על כרית ספוג שעולה לך 9.90 לבין כרית פוך שעולה לך 300 שקלים..."

כן, יש הבדל?

"ככרית פוך מרטו את הנוצות מתחת לצווארם של האווזים ולקחו רק את החלק הרך של הפלומה כדי שלא יישאר שום דבר שישרוט או יעקוץ אותך, גם שם זה ככה. תשאל אותי בנעליים מה ההבדל בין מורסקי לאחרים?"

למה הנעליים של מורסקי כ"כ יקרות? מה עושה את ההבדל?

"קודם כל תבדיל בין מותגי נעליים נטו כמו באל', מורסקי, פאצ'וטי וברונו-מגלי האיטלקיות, או רוקפורט ופלורשהיים האמריקאיות, לבין מותגים שעושים בגדים וגם נעליים. מי שמתמחה בנעליים ומקפיד להתרכז רק בהם, מן הסתם יעשה זאת טוב מהאחרים. לשאלתך למה מורסקי כל כך יקר אכן שאלתי את סטפנו מורסקי בפגישתנו הראשונה על נעליו והוא הרצה לי הרצאה שלימה על איך בוחרים עורות, מהו עור של בעל חיים כזה, ומהו של בע"ח אחר, איזה חלק של העור הכי טוב ואיך מעבדים אותו וכמה זמן משמרים אותו. בעצם, זה כמו ההבדל בין יין בחמישה שקלים שמערבבים מעט יין וקצת שמרים ומוכרים למחרת, לבין יין שנקטף מכרם מסוים ונבצר בשעה מסוימת ונטמן בחביות עץ מיוחדת שם שהה שנתיים שלוש וקיבל את הארומה שלו... מותג."

מקובל עליך שיש מותגים פרטיים שטובים כמו מותגים מפורסמים אחרים?

"יכול להיות מפעל טוב שמוציא מכונת כביסה או נעל או חליפה במחיר גבוה, ובעשרים או שלושים אחוז פחות, ללקוח - ב'פרייבט לייבל'. שם באמת אין שום הבדל, אתה מבין שאין שום הבדל בין ביסלי שהמפעל מייצר לאוסם או ל'יש', שם באמת רק השם שונה ואתה משלם עבור השם. מצד שני למוצר ממוותג יש אבא ואמא וכשיש בעיה יש לך למי לפנות, מה שאין כן בדברים שהם 'פרייבט לייבל' למיניהם וקשה לעקוב אחריהם ולדעת למי לפנות וגם אם תרצה אף אחד לא יבוא לבדוק. אין ספק שבמותגי האיכות הטובים יש הבדל עצום גם בשיטת הייצור של המוצר, בבדים, בחלקים ובאביזרים שהם משתמשים, זה עולם אחר לגמרי".

מאותה סיבה ככל הנראה לא נפגוש את לבנהרץ, ש"מכיר קצת את העולם הגדול" לעולם, במשקפיים ממותגות. "תמיד אעדיף משקף טוב במקום 'שם' של מישוה שאיני מכיר, אותו דבר גם בחליפות. הצדקה למותג אם אתה משלם עליו יותר, שיהיה באמת איכותי, מבד צמר משובח, ולא סתם שם שאין מאחוריו שום דבר". ■

זמנים חשובים

שכדאי לדעת

טבלת זמנים חשובים לבין הזמנים ניסן תשע"א

שקיעה	סוף זמן ק"ש למג"א	מנחה גדולה	ט"ז	שקיעה	סוף זמן ק"ש למג"א	מנחה גדולה	ט"ז
19:15	08:45	13:10	ט"ז	19:05	08:56	13:13	א'
19:16	08:45	13:10	י"ז	19:06	08:56	13:13	ב'
19:17	08:44	13:10	י"ח	19:06	08:55	13:13	ג'
19:17	08:43	13:10	י"ט	19:07	08:54	13:12	ד'
19:18	08:43	13:10	כ'	19:08	08:53	13:12	ה'
19:19	08:42	13:10	כ"א	19:08	08:52	13:12	ו'
19:20	08:42	13:10	כ"ב	19:09	08:52	13:12	ז'
19:20	08:41	13:10	כ"ג	19:10	08:51	13:12	ח'
19:21	08:40	13:09	כ"ד	19:10	08:50	13:11	ט'
19:22	08:40	13:09	כ"ה	19:11	08:50	13:11	י'
19:22	08:39	13:09	כ"ו	19:12	08:49	13:11	י"א
19:23	08:39	13:09	כ"ז	19:13	08:48	13:11	י"ב
19:24	08:38	13:09	כ"ח	19:13	08:47	13:11	י"ג
19:25	08:38	13:09	כ"ט	19:14	08:47	13:11	י"ד
19:25	08:37	13:09	ל'	19:15	08:46	13:10	ט"ו

סוף זמן אכילת חמץ	09:56
סוף זמן ביאור חמץ	11:17
סוף זמן אכילת אפיקומן	00:38

*הכי מוקדם

מו"ל: 'המקום הנכון באופנה' - א.ת. כפר חב"ד, טל. 03-9606704
כתיבה ועריכה: קובי סלע יחסי ציבור ותקשורת כהלכה, טל' 03-9191494
עיצוב ועריכה גרפית: תמר שפי - סטודיו T, טל' 077-4450504

ישיבישער, דע את זכויותיך!

צריך לרחם הרבה על בעלי החנויות. התקנות החדשות טומנות בחובן הזדמנויות רבות יותר: עד כה לקוח שהתלבט אם לקנות ולא היה בטוח בצורך ובאפשרות המימון כי חשש למקח טעות כואב, כיום - פחות לחוץ לבצע את הקנייה, מה שמגביר את סיכויי הסוחרים הדואבים.

יש בדיחה צרכנית על השיטה האמריקאית שהקדימה את ישראל, בה מתואר אדם שמטייל בשדרה החמישית ומתחיל לרדת גשם. הוא נוטל את כרטיס האשראי שלו, נכנס לחנות גאפ ורוכש לעצמו מעיל יפה, אחרי כמה שעות כשיש הפוגה בגשמים הוא נכנס לסניף אחר בהמשך הרחוב, מחזיר את המעיל "כי התחרט" ומקבל את כספו מיד בחזרה. לא בטוח שהבדיחה אכן מצחיקה את בעלי העסקים, אבל עובדה, המכירות מעבר לים רק התחזקו מאז הרגישו הצרכנים שהם לא מסכנים דבר...

חשוב לדעת

דע מי נגד מי. היה בקיא בפרטי התקנות והחוק, לתקנות יש נהלים ברורים מאוד בנושאי אריזה, זמן, החזר על-פי אופן התשלום, להציג חשבונית מצורפת, לאיזה סוגי שירותים ומוצרים הוא רלוונטי ועוד - מומלץ לדעת אותם.

באותה מידה חשוב לזכור את הדיברה 'לא תגנוב' וגם שמאחורי כל עסק עומדים אנשים העמלים ביושר לפרנסתם ומצפים שגם הלקוחות יתנהגו בהתאם. ■

לפני מספר חודשים נכנסו לתוקפן תקנות "ביטול עסקה" של משרד התמ"ת, תקנות מהפכניות המקנות לצרכן הישראלי את הזכות לבטל עסקה ולקבל את כספו בחזרה, בקיזוז 5% המוגדר כ'עמלת ביטול'. התקנות החדשות מתייחסות למגוון מוצרים מהלבשה והנעלה, ועד לריהוט וציוד לבית ומכשירי חשמל המוחזרים באריזתם המקורית. התקנות אגב, אינן כוללות מוצרי מכר מרחוק (שנקנו בטלפון או בדיוור), רוכלות ודירות נופש. התקנות קובעות כי את מרבית המוצרים אפשר להחזיר עד 14 יום מיום הקנייה, למעט ביגוד והנעלה - שאותם אפשר להחזיר עד יומיים מיום הקנייה. כמו כן סוכם כי, לא יינתן החזר כספי למוצר שערכו פחות מ-50 שקלים. התקנות החדשות, המבשרות על תום עידן הזיכויים, מאכזבות, שלא לומר מדכאות את הסוחרים, ובמיוחד את בעלי העסקים הקטנים (פחות את הגדולים, שחלקם כבר מנהיג מדיניות החזר כספי). הם חוששים, כנראה בגלל השם הטוב שיצא ללקוח הישראלי שהצרכנים ינצלו לרעה את החוק וידרשו החזר כספי גם בגין מוצר משומש. "לא חסרים חוצפנים שלא יתביישו להחזיר חולצה אחרי שלבשו אותה", צוטט בעל חנות בגדים מוכרת מהמרכז, "זיכוי לפחות היה משאיר אצלי את הכסף שלהם, לצד הנזק שלי..."

בני תורה, לא ייחשדו על הגזל, כמובן. מותר להניח שאדם ירא שמיים לא יקנה בגד ע"מ ללבוש אותו לאירוע חד פעמי ולמחרת להחזיר לחנות רק "כי החוק מאפשר". לא

מורידים מחירים במקום הנכון

3 אקסטוריז

עניבות, חגורות, חפתים

רק 199 ₪

לבחירתך קולקציה חדשה גדולה ומרהיבה של עניבות, חגורות וחפתים מבית אימפוריו-ולנטיני, סטיבן-לנד ועוד שמחירן 70-120 ש"ח.

שלב 3 פריטים ושלם רק 199 ₪ לשלושתם

3 מכנסיים

ג'יאו אלגנט

רק 299 ₪

לבחירתך מבחר מכנסיים אלגנטיות עם ובלי פנסים בגזרה קלאסית או צמודה ובגוונים שחור/כחול/אפור, שמחירים 139-159 ש"ח למכנס.

קנה 3 מכנסיים ושלם רק 299 ₪ לשלושתם

3 חולצות

מבית אווה ולונדון-טיילור

רק 199 ₪

לבחירתך מגוון חולצות 65% כותנה בצווארון קלאסי/פתוח או BD ובשרוול ארוך או קצר, שמחירן 89.90 ש"ח לחולצה.

קנה 3 חולצות ושלם רק 199 ₪ לשלושתם

ירושלים: רח' שמגר 4, רוממה (מול מכבי האש), טל. 02-5389179
בני ברק: רח' אהרונוביץ 10 (מרכז רימונים), טל. 03-6198822
כפר חב"ד: אזור התעשייה (מול תחנת הרכבת), טל. 03-9606704
שעות פתיחה: ימים א'-ה' 10:00-21:00, יום ו' 9:30-13:30, מוצ"ש 20:30-23:30

בתוקף עד י"ד ניסן (18.4.11) או עד גמר המלאי. בכפוף לתקנון המבצע. אינו תקף בשוברים/תלושים. אין כפל מבצעים והנחות. ט.ל.ח.

המקום הנכון
באופנה